

Arrest

nr. 83 369 van 21 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn en van gemengde origine te zijn. Meer bepaald is uw vader van Ingoesje origine en uw moeder van Russische origine. U bent moslim. De afgelopen 4 jaar bent u een praktiserend moslim geworden. Voor uw vertrek uit uw land van herkomst was u woonachtig in Novorosisk, in de provincie Krasnodar. U heeft uw land verlaten omwille van volgende redenen.

In november 2009 kon u uw vader, B. M. (...), gedurende 4 à 5 dagen niet bereiken. Uw moeder, L. M. (...), die van uw vader gescheiden is, ging op 13 november 2009 naar de woning van uw vader. Ze trof hem er dood aan. U kwam van Tumen, waar u studeerde en verbleef, naar de woning van uw vader. U zag er dat heel de woning overhoop was gehaald en dat er zeer veel bloed op de vloer lag. U bent er zeker van dat dit bloed niet enkel afkomstig kon zijn van uw vader. De politie vertelde dat uw vader gestorven was door alcohol. Echter, toen u het lichaam van uw vader ging ophalen, zag u dat hij

2 schotwonden had en een dokter zei u toen dat er geen alcohol in het bloed van uw vader werd gevonden. Op 16 november 2009 werd uw vader begraven.

Op 17 november 2009 werden u en uw moeder bij het parket van Nefteyugansk geroepen. Er werd u gezegd dat er in het huis van uw vader wapens en springstof werden gevonden. U veronderstelt dat deze er met opzet achtergelaten werden. Er werd aan u en uw moeder gevraagd of jullie wisten of hij contacten met rebellen had en rekeningen op de bank had. Tijdens deze bevraging werd u harder onder druk gezet dan uw moeder omdat uw moeder een christen is en van Russische origine is. Hierna ging u terug naar Tumen.

Op 4 maart 2010 kwamen 2 medewerkers van het parket en de FSB op uw studentenkamer langs. U moest met hen mee naar het parket gaan. Er werd u gezegd dat uw vader niet had willen samenwerken met hen en dat hij daarom was gestraft. Men dreigde ermee dat u ook een slachtoffer kon worden als u niet met hen zou samenwerken. U werd er uitgescholden en beledigd omwille van uw religie. Uw hoofddoek werd er afgetrokken. U werd er een halve dag vastgehouden en vrijgelaten. Hierna werd uw eindwerk aan de universiteit geweigerd en diende u uw studentenkamer te verlaten.

Op 29 juni 2010 bent u op traditionele wijze gehuwd met V. G. (...), een Tsjetsjeen.

In december 2010 belde uw moeder u vanuit Nefteyugansk op. Ze vertelde dat het parket haar vragen stelde over u en uw partner. Er werd geïnsinueerd dat uw partner uw vader reeds lange tijd kende en wist over zijn vermeende contacten met rebellen.

Op 6 maart 2011 verhuisden u, uw partner en uw moeder naar Novorosiysk, in Krasnodar.

Op 26 april 2011 kregen u, uw partner en uw moeder bezoek van 5 medewerkers van het parket en de FSB. Ze vroegen waarom jullie naar de Kaukasus zijn verhuisd en verwezen naar het feit dat vele jongeren zich bij rebellen aansluiten. Ze vroegen waar jullie het geld vandaan haalden om het nieuwbouwappartement te betalen en vroegen zich af of dit geld afkomstig was van de illegale praktijken van uw vader. U en uw echtgenoot werden apart bevraagd. Ook toen werd u vernederd omwille van uw etniciteit en religie.

Op 27 juni 2011 vertrok uw echtgenoot naar de rebellen. Sindsdien heeft u niets meer over uw man gehoord.

Op 31 augustus 2011 kwamen 5 medewerkers bij u thuis langs. U en uw moeder werden apart bevraagd betreffende de verblijfplaats van uw man. Uw hoofddoek werd afgetrokken en u werd met uw hoofd tegen de muur geslagen. Hierna belandde u in een privéziekenhuis in Novorosiysk. U had een lichte hersenschudding.

Op 12 september 2011 bent u met uw moeder vanuit de luchthaven van Krasnodar naar Kiev in Oekraïne gevlogen. Vervolgens bent u zonder paspoort per minibus via Polen naar België gereisd. Buiten u zaten er nog 2 chauffeurs en 9 medepassagiers in de minibus. U veronderstelt dat de minibus een grenscontrole is gepasseerd. Op 16 september 2011 kwam u in België aan en heeft u diezelfde dag een asielaanvraag ingediend bij de bevoegde asielinstanties.

In geval van terugkeer naar de Russische Federatie vreest u geslagen, gemarteld en vermoord te worden. Ook vreest u dat uw kind zal sterven. U vreest de FSB en het parket.

In oktober 2011 werd uw paspoort tijdens een huiszoeking vanuit het appartement in Novorosiysk meegenomen door de FSB of de politie. Uw moeder heeft 3 keren bezoek gekregen van medewerkers van de FSB die op zoek waren naar u. Ook hebben de FSB-medewerkers uw computer en literatuur meegenomen. Omwille van de bedreigingen zijn de hartproblemen van uw moeder ernstiger geworden.

U bent zwanger. U verklaart dat de bevalling voorzien is voor eind maart of begin april 2012.

U bent in het bezit van volgende documenten: een kopie van enkele pagina's van uw Russisch intern paspoort, uw rijbewijs, een kopie van de overlijdensakte van uw vader B. M. (...) en een kopie van enkele pagina's van het Russisch intern paspoort van B. M. (...).

B. Motivering

Er moet worden opgemerkt dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf berust, en dat u moet aantonen dat uw aanvraag gerechtvaardigd is. Uw verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van uw nood aan internationale bescherming op voorwaarde slechts dat ze geloofwaardig zijn. De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan: a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven; b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen

aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Er moet worden vastgesteld dat u geen enkel verifieerbaar element bijbrengt betreffende de identiteit van uw man noch van zijn problemen, noch betreffende uw problemen en deze van uw vader, noch betreffende uw reisweg of omtrent het ogenblik waarop u uw land verliet en in België aankwam. Nu u uw asielrelaas in essentie baseert op het feit dat uw man banden zou hebben met rebellen, dat u omwille hiervan verschillende keren werd opgepakt en eens in het ziekenhuis terecht bent gekomen met verwondingen omwille van mishandelingen, en dat uw vader zou vermoord zijn omwille van zijn vermeende banden met rebellen en omdat hij niet met de FSB wilde samenwerken, is het niet onredelijk van de asielzoeker te verwachten dat u enig begin van bewijs van de door u aangehaalde feiten voorlegt alsook dat u de controle van uw reisweg mogelijk maakt. Bij gebreke daaraan kan het asielrelaas als ongeloofwaardig worden beschouwd.

Zo dient vastgesteld te worden dat u geen enkel bewijsstuk neerlegt dat de identiteit kan aantonen van V. G. (...), de man waarmee u op traditionele wijze bent gehuwd. Zo legt u bijvoorbeeld noch zijn geboortakte, noch zijn militair boekje, noch een attest van jullie religieus huwelijk neer. Ook legt u geen enkel document neer waaruit blijkt dat V. (...) met u heeft samengewoond, noch legt u enig document voor betreffende de aankoop van jullie appartement in Novorosiysk in Krasnodar. Eveneens heeft u geen enkel document neergelegd betreffende het werk van V. (...) als bewaker bij een bouwbedrijf of van zijn studies. Gezien u een religieus huwelijk in juni 2010 met V. (...) bent aangegaan, u met hem samenwoonde en u zwanger bent van zijn kind, is het onaannemelijk dat u geen enkel bewijsstuk kunt neerleggen dat de identiteit van V. (...) kan aantonen.

Ook moet worden opgemerkt dat u geen enkel afdoend bewijs heeft neergelegd dat de moord op uw vader kan hardmaken. Ondanks de geruime tijd die u hiervoor gekregen heeft, heeft u de originele overlijdensakte van uw vader niet neergelegd. Er dient opgemerkt te worden dat u tijdens het eerste gehoor voor het CGVS dd. 4 november 2011 slechts een zwart-wit kopie van de overlijdensakte van uw vader voorgelegd heeft. U kreeg toen 15 werkdagen om deze originele overlijdensakte te tonen voor het CGVS (CGVS 1 (04.11.2011), p. 8 & 21). Ten tijde van uw tweede gehoor voor het CGVS dd. 3 januari 2012 - in casu 2 maanden na het eerste gehoor voor het CGVS - legt u een kleurenkopie van de overlijdensakte van uw vader neer. U verklaart eerst dat het de originele overlijdensakte van uw vader betreft (CGVS 2 (03.01.2012), p. 4). Geconfronteerd met de vaststelling dat het slechts een kopie betreft, stelt u dat het een kopie van de originele overlijdensakte is en dat uw moeder de originele overlijdensakte van uw vader heeft (CGVS 2, p. 4). Vervolgens kreeg u opnieuw 15 werkdagen om de originele overlijdensakte bij het CGVS neer te leggen (CGVS 2, p. 5 & 11). Echter, tot op heden - dit is een viertal maanden nadat voor het eerst gevraagd werd het origineel neer te leggen - heeft het CGVS nog steeds niets ontvangen. Dit getuigt van een gebrek aan inspanning om uw asielrelaas te kunnen staven. Daarenboven, gezien het slechts een kopie betreft, kan de authenticiteit van dit document niet worden nagegaan. Daarnaast moet opgemerkt worden dat de overlijdensakte louter aantoont dat B. M. (...) gestorven is op 12 november 2009. Doch de overlijdensakte bevat geen informatie betreffende de doodsoorzaak van deze persoon (CGVS 1, p. 8) en kan bijgevolg geenszins aantonen dat uw vader doodgeschoten is, zoals u beweert. Daarenboven is het niet plausibel dat u met betrekking tot de moord/overlijden van uw vader niet meer documenten kunt voorleggen.

Eveneens moet vastgesteld worden dat u geen enkel bewijsstuk heeft neergelegd in verband met de problemen die u verklaart zelf te hebben gekend. Zo legt u geen tastbaar bewijs neer betreffende uw hospitalisatie in een privéziekenhuis naar aanleiding van de verwondingen die u op 31 augustus 2011 opliep tijdens uw ondervraging. U verklaart dat het ziekenhuis uw moeder geen attest aangaande uw opname en behandeling wilde geven en ermee dreigden de autoriteiten erbij te halen indien ze niet zou vertrekken (CGVS 2, p. 7). Het is echter uiterst opmerkelijk dat het ziekenhuis weigert om uw moeder een medisch attest te verschaffen, terwijl het u wel verzorgd heeft. Bovendien heeft u geen enkel bewijsstuk waaruit de door u verklaarde problemen tijdens uw studies blijken. Meer bepaald heeft u geen document neergelegd dat aantoont dat u uit uw studentenkamer werd gezet. Nochtans werd het bevel tot verwijdering uit uw studentenkamer opgehangen aan het informatiebord (CGVS 1, p. 17). Ook heeft u geen tastbaar bewijs dat aantoont dat uw eindwerk afgewezen werd. Desalniettemin werd op uw eindwerk geschreven dat het niet toegelaten werd (CGVS 1, p. 17). Daarnaast moet vastgesteld worden dat u geen enkel document neerlegt dat uw verklaring volgens dewelke u in de Russische Federatie officieel wordt gezocht, verdacht en beschuldigd (CGVS 1, p. 6), staat. In geval van officieel te worden gezocht of verdacht kan verwacht worden dat er hieromtrent documenten kunnen bekomen worden. Daarenboven stelt u zelf dat u door de FSB officieel zou worden gezocht indien u de regio Krasnodar zou verlaten (CGVS 1, p. 20). Gezien u de regio heeft verlaten door naar België te reizen, kan logischerwijze worden afgeleid dat u momenteel door de FSB gezocht wordt en dat u hiervan bewijsstukken kunt bekomen en voorleggen, hetgeen u in casu echter niet het geval is.

Dergelijk manifest gebrek aan tastbare bewijsstukken omtrent uw asielrelaas doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen.

Wat betreft de aard van vervolging van uw partner V. (...) verklaart u dat u er zeker van bent dat hij officieel wordt gezocht (CGVS 2, p. 8), een bewering die u echter op geen enkele wijze kan onderbouwen. Immers, u denkt slechts dat er een arrestatiebevel tegen uw man is (CGVS 2, p. 8) doch, u heeft er nooit een gezien (CGVS, p. 8). Daarenboven stelt u dat u niet gezien heeft of uw partner in de media werd getoond als een gezocht persoon (CGVS 2, p. 8). U stelt dat er heel veel strafzaken tegen hem gesticht kunnen zijn, maar dat u hierover niets weet (CGVS 2, p. 8). Redelijkerwijze kan ook verwacht worden dat indien uw partner officieel zou gezocht worden u hiervan documenten kan bekomen en voorleggen, hetgeen in casu echter niet het geval is (zie CGVS 2, p. 8). Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring volgens dewelke uw partner officieel gezocht zou worden in de Russisch Federatie.

Verder is het bijzonder merkwaardig dat u moeite heeft om de instanties te benoemen die u viseerden. Zo vermoedt u slechts dat u op 4 maart 2010 werd meegenomen naar het parket omdat het parket de hoogste instantie is (CGVS 1, p. 16). Daarnaast weet u de correcte benaming van de instantie niet waarnaar u op 17 november 2009 werd opgeroepen en waar u naar toe bent gegaan. Meer bepaald ging u toen ofwel naar het parket ofwel naar de MVD (CGVS 2, p. 6). Eveneens stelt u zelf dat u de FSB het parket noemt (CGVS 2, p. 7). Het is uiterst opmerkelijk dat u die 5 jaar universitaire studies heeft genoten en politieke wetenschappen en economie gestudeerd heeft, die verklaart op de hoogte te zijn van de te volgen procedures door de Russische instanties, die advocaat wilde worden en bij het parket wilde werken (CGVS 1, p. 5, 13, 16 & 17) ; CGVS 2, p. 8), geen nauwkeurige informatie kan geven over de instanties - parket, MVD, FSB - waarmee u problemen kende. Bovenstaande vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verdere bevestiging van de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt gevonden in de vaststellingen omtrent uw reisroute. U heeft namelijk uw reisroute naar België niet aannemelijk kunnen maken. Zo verklaart u voor het CGVS dat u samen met uw moeder en met uw eigen paspoort van Krasnodar naar Oekraïne heeft gevlogen (CGVS 1, p. 7 & 9). Via L. (...), een vriendin van uw moeder, heeft u de smokkelaars R. (...) en R. (...) gevonden waarmee u met een minibus van Oekraïne via Polen naar België bent gereden (CGVS 1, p. 9 & 10). Tijdens de rit naar België werd er geen paspoort voor u gebruikt (CGVS 1, p. 7). U veronderstelt dat de minibus een grenscontrole is gepasseerd (CGVS 1, p. 10 & 11). Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u zonder een paspoort van Oekraïne naar België bent gereisd. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden.

Een bevestiging van de ongeloofwaardigheid van uw reisroute wordt gevonden in de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen voor het CGVS enerzijds en uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken anderzijds. Met name stelt u voor het CGVS dat u via L. (...), de vriendin van uw moeder, de smokkelaars R. (...) en R. (...) heeft leren kennen (CGVS 1, p. 9). In uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u echter dat u geen namen kende omdat uw moeder alles regelde (verklaring DVZ, punt 34). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat u de 2 voornamen van de tussenpersonen kende, maar dat u niet weet wie aan het hoofd van deze organisatie staat (CGVS 1, p. 11). Echter, dit vermag niet te verklaren waarom u in de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet zegt dat u geen namen kende van personen die uw reis hebben geregeld.

Overwegende dat de verklaringen van de asielzoeker een voldoende bewijs kunnen zijn op voorwaarde dat ze plausibel moeten zijn, hetgeen zoals hierboven werd vastgesteld in casu niet het geval is; overwegende dat de bewijslast in beginsel berust bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die hij aanhaalt, maar dat u geen overtuigend bewijselement voorlegt omtrent de door u aangehaalde vervolgingsfeiten; overwegende dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden verleend indien men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is, kan er in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden weerhouden.

De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. De kopie van enkele pagina's van uw Russisch intern paspoort en uw rijbewijs tonen louter uw identiteit aan. Doch ze bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. De kopie van enkele pagina's

van het Russisch intern paspoort van B. M. (...) toont de identiteit aan van uw vader. Doch het bevat geen gegevens betreffende de door u verklaarde problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift meent de Raad te kunnen afleiden dat verzoekende partij zich beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij wijst er in haar verzoekschrift op dat uit de lezing van de twee gehoorverslagen blijkt dat zij een coherent en consistent relaas naar voor brengt, en dat op geen enkel moment tegenstrijdigheden werden vastgesteld met betrekking tot de feiten die aan de grondslag liggen van haar vertrek. De enige reden die verwerende partij aanhaalt om deze feiten niet als geloofwaardig te bestempelen, is dat er geen bewijs wordt bijgebracht. Verzoekende partij begrijpt dat de geloofwaardigheid van haar verklaringen dient te worden beoordeeld, doch zij is van oordeel dat het niet bijbrengen van bewijzen geen reden is om tot de ongeloofwaardigheid ervan te besluiten.

Verder stelt verzoekende partij dat zij altijd duidelijk heeft laten weten dat de autoriteiten geen bewijzen/sporen achterlaten die haar zouden toelaten een klacht in te dienen. Ook legt verzoekende partij uit dat zij slechts een moeizaam contact heeft met haar moeder, wiens gezondheid er slecht aan toe is. Het is volgens haar dan ook niet realistisch om te eisen dat zij de beweeerde feiten noodzakelijkerwijze staft aan de hand van bewijsstukken.

Tenslotte maakt verzoekende partij ook nog gewag van een beoordelingsfout die verwerende partij volgens haar heeft begaan. Zij wijst erop dat de affirmatie dat zij officieel gezocht wordt, wellicht een misverstand is. Verzoekende partij legt, onder verwijzing naar de relevante passage uit het gehoorverslag, uit dat zij en haar man inderdaad worden gezocht door de autoriteiten. In die zin noemt zij het "officiële daden". Zij heeft echter nooit een document ontvangen. Als er niets is, kan er ook niets worden voorgelegd, benadrukt verzoekende partij. De door verwerende partij gedane interpretatie in verband met de officiële beschuldigingen berust derhalve op een beoordelingsfout.

2.2.3.2. Zoals in de bestreden beslissing duidelijk wordt vermeld en in punt 2.2.2. eveneens wordt gesteld, berust de bewijslast op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de kandidaat-vluchteling aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). Aangezien het om essentiële stukken gaat die de kern van het asielaanvraag van verzoekende partij betreffen – immers verklaart verzoekende partij dat zij haar land is

moeten ontvluchten omwille van de problemen van haar echtgenoot en haar vader – is het niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om te verwachten dat zij een ernstige inspanning onderneemt om de nodige stavingstukken te verzamelen. Indien er geen enkel stuk voorhanden is ter staving van de vervolgingsfeiten, dient verzoekende partij hier een bevredigende verklaring voor te geven.

In casu stelde verwerende partij vast dat verzoekende partij geen enkel begin van bewijs kon voorleggen van het feit dat haar man wel degelijk bestaat, dat zij in juni 2010 met hem gehuwd is en dat zij met hem samenwoonde in een appartement in Novorosiysk. Evenmin kon zij enig bewijs neerleggen in verband met de moord op haar vader. In dit verband stelde verwerende partij vast dat verzoekende partij, in weerwil van de op haar rustende medewerkingsplicht, geen ernstige en volhardende pogingen heeft ondernomen om alsnog een originele overlijdensakte voor te leggen. Verwerende partij stelde eveneens vast dat verzoekende partij geen bewijs kan bijbrengen omtrent de hospitalisatie die zij naar aanleiding van de verwondingen opgelopen tijdens een ondervragen zou hebben ondergaan, en evenmin van de problemen die zij tijdens haar studies zou hebben ondervonden. Tot slot merkt verwerende partij in haar beslissing ook op dat verzoekende partij niet kan hardmaken dat zij en haar echtgenoot in de Russische Federatie “officieel” zouden worden gezocht.

Verzoekende partij tracht dit flagrante gebrek aan bewijs op verschillende manieren te verklaren in haar verzoekschrift. De Raad is echter van oordeel dat de naar voren gebrachte uitleg niet als verschoningsgrond kan worden aanvaard voor de, voor het geloofwaardige karakter van haar relaas, zeer nefaste vaststelling dat zij geen enkel overtuigend bewijsstuk voorlegt in verband met haar asielrelaas.

Betreft de argumenten dat verzoekende partij tijdens haar gehoor zou hebben duidelijk gemaakt dat de autoriteiten geen bewijzen/sporen achterlaten die haar zouden toelaten een klacht in te dienen en dat de door verwerende partij gedane interpretatie in verband met de officiële beschuldigingen berust op een beoordelingsfout/misverstand, verwijst de Raad naar de verklaringen die verzoekende partij dienaangaande heeft afgelegd op het Commissariaat-generaal:

“- Wordt u vandaag officieel gezocht?

ja in R.

- door welke instantie wordt u officieel gezocht?

door FSB. en de binnenlandse zaken van de stad, het parket, ze werken samen.

- sinds wanneer wordt u officieel gezocht?

Ze melden dat niet. ze zoeken me gewoon. ze hebben me verschillende keren bezocht. de laatste keer zochten ze naar mij. toen ze de voorlaatste keer langskwamen was ik nog thuis. De laatste keer zeiden ze dat ze niet wisten waar ik was. ze hebben PP gevonden maar ik was er niet.

- is er ooit een arrestatiebevel tegen (tg) u uitgevaardigd?

officieel niet. het is niet voordeling voor hen.

- Waarom niet?

ze vallen binnen en doen wat ze van plan zijn maar laten geen bewijs (bew) achter. Dus ik kan niets bewijzen.” (administratief dossier, stuk 9, gehoorverslag CGVS van 4 november 2011, p. 6).

Uit de inhoud van het gehoorverslag blijkt inderdaad dat er mogelijk sprake kan zijn van enige verwarring in verband met de verklaringen van verzoekende partij dat zij en haar man al dan niet “officieel” zouden worden gezocht. Doch, de Raad acht het weinig overtuigend dat verzoekende partij, die meermaals in aanraking kwam met verschillende instanties in haar land van herkomst omwille van haar vader en haar echtgenoot, over geen enkel document zou beschikken in dit verband. Er dient in dit verband onder meer te worden opgemerkt dat verzoekende partij in de bestreden beslissing tevens verweten wordt geen tastbaar bewijs te kunnen bijbrengen betreffende haar hospitalisatie in een privéziekenhuis naar aanleiding van de verwondingen die zij op 31 augustus 2011 opliep tijdens een ondervraging. Verzoekende partij slaagt er daarenboven niet eens in om haar huwelijk, en meer nog, het bestaan van haar echtgenoot aan te tonen, wat toch wel cruciaal is indien zij verklaart te zijn gevlucht omdat hij zich bij de rebellen zou hebben aangesloten. De Raad wijst erop dat de motivering van verwerende partij steeds als een geheel dient te worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich het eindresultaat van de bestreden beslissing kunnen dragen. Daar verzoekende partij een uiterst manifest gebrek aan tastbare bewijsstukken omtrent alle belangrijke elementen van haar asielrelaas kan worden verweten, hetgeen zij niet kan vergoelijken, kan bovenstaand verweer geen afbreuk doen aan de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat het flagrante gebrek aan bewijs ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Dat verzoekende partij slechts een moeizaam contact heeft met haar moeder zou hebben omdat diens gezondheid niet goed is, kan evenmin als verschoningsgrond worden aanvaard voor het feit dat zij heeft

nagelaten ook maar één overtuigend bewijsstuk bij te brengen ter staving van haar problemen. Verzoekende partij toont met deze uitleg niet aan dat zij in de absolute onmogelijkheid verkeert om uiterst essentiële – zoals bijvoorbeeld een bewijs van het bestaan van haar echtgenoot – documenten te bekomen. Daarbij merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing gewag wordt gemaakt van het feit dat verzoekende partij verschillende kansen werden geboden om alsnog stukken bij te brengen die van groot belang zijn om haar asielrelaas te staven. Zo werd verzoekende partij tijdens haar eerste gehoor op het Commissariaat-generaal op 4 november 2011 de kans geboden om binnen de vijftien werkdagen een originele overlijdensakte van haar vader neer te leggen, hetgeen zij heeft nagelaten. Vervolgens kreeg verzoekende partij, na haar tweede gehoor op 3 januari 2012, wederom de kans om de originele akte voor te leggen op het Commissariaat-generaal. Verzoekende partij heeft het originele document tot op heden echter nog steeds niet bijgebracht, terwijl zij tijdens haar tweede gehoor dan wel verklaarde dat het originele document zich bij haar moeder bevindt en dat zij de kleurenkopie via internet – dus via haar moeder – heeft kunnen bekomen (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS van 3 januari 2012, p. 4). Deze vaststelling bevestigt het oordeel van de Raad dat zulke uitleg niet als afdoend kan worden beschouwd.

Waar verzoekende partij nog opmerkt dat uit de gehoorverslagen blijkt dat zij een coherent en consistent relaas naar voor brengt, en dat op geen enkel moment tegenstrijdigheden werden vastgesteld met betrekking tot de feiten die aan de grondslag liggen van haar vertrek, zodat het niet bijbrengen van bewijzen geen reden is om tot de ongeloofwaardigheid ervan te besluiten, merkt de Raad vooreerst op dat uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt dat verzoekende partij, omtrent de reisweg, wel degelijk tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Tevens wordt haar verweten de verschillende instanties waarmee zij te maken heeft gekregen, niet te kunnen benoemen. Dat zij enkel coherente en consistente verklaringen heeft afgelegd, betreft bijgevolg een argument dat niet correct is, daar het berust op een selectieve lezing van de bestreden beslissing. Verder duidt de Raad er nogmaals op dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen, hetgeen *in casu* niet het geval is. Dat zij een coherent en consistent asielrelaas heeft aangebracht kan, afgezien van de vaststelling dat deze bewering niet eens juist is, niet als excuus worden aanvaard voor het manifeste gebrek aan bewijs. Dergelijke vaststelling doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

2.2.4.1. Volgens verzoekende partij is het niet zo dat een gewone studente economie, die voordien nog nooit in contact kwam met de overheid, zomaar alle instanties en hun onderlinge verhoudingen kan uiteenzetten. Verzoekende partij legt uit dat het voor haar behoorlijk verwarrend is wie precies achter wat op zoek is.

2.2.4.2. In tegenstelling tot wat verzoekende partij aangeeft, wordt van haar niet verwacht dat zij “zomaar alle instanties en hun onderlinge verhoudingen kan uiteenzetten”. Er wordt verzoekende partij echter wel verweten geen nauwkeurige informatie te kunnen geven over de drie instanties waarmee zij in aanraking zou zijn gekomen, met name het parket, de MVD en de FSB. De Raad acht het totaal niet aannemelijk dat verzoekende partij, die een vijfjarige universitaire studie economie achter de rug heeft (administratief dossier, stuk 9, gehoorverslag CGVS van 4 november 2011, p. 5), die tijdens haar interviews op het Commissariaat-generaal meerdere malen verklaart op de hoogte te zijn van de te volgen procedures door de Russische instanties (administratief dossier, stuk 9, gehoorverslag CGVS van 4 november 2011, p. 13 en 16), die tevens verklaarde advocaat te willen worden (administratief dossier, stuk 9, gehoorverslag CGVS van 4 november 2011, p. 17), en bij het parket te willen werken, niet in staat zou zijn om deze drie instanties, waarmee zij problemen kende, uit elkaar te halen. De vaststelling dat verzoekende partij geen nauwkeurige informatie kan geven over de instanties waarmee zij problemen kende in haar land van herkomst, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.2.5. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift laat weten haar verklaringen in verband met haar reisroute te bevestigen, duidt de Raad erop dat, het louter volharden in hetgeen zij heeft verklaard, niet volstaat om de beslissing van verwerende partij op dit punt te ontkrachten, nu het aan verzoekende partij toekomt om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.6. Uit de vaststellingen dat verzoekende partij noch enig verifieerbaar element bijbrengt betreffende de identiteit van haar man, noch van diens problemen, noch betreffende haar eigen problemen en die van haar vader, noch betreffende de reisweg of omtrent het ogenblik waarop zij haar land verliet en in

België aankwam, zij moeite heeft om de instanties te benoemen die haar viseerden, hetgeen zeer opmerkelijk is nu zij vijf jaar universitaire studies achter de rug heeft, verzoekende partij haar reisroute naar België niet aannemelijk kan maken en zij hieromtrent bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt, kon verwerende partij met recht besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Nu aan haar asielrelaas geen geloof kan worden gehecht, kan verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in de Russische Federatie, en meer bepaald in de provincie Krasnodar, waar zij voor haar vlucht woonachtig was, een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT